

PURSI SANOMAT

Ajankohtaista asiaa Perämeren veneilijöille

2015

Krunni-käräjät

Oulun yliopiston kasvitieteellisellä puutarhalla kokoontui 11.3.2015 joukko kutsuttuja eri alojen edustajia keskustelemaan Krunnien luonnonsuojelualueen nykytilasta ja tulevaisuudesta. Tilaisuutta isännöivät Maakrunnisäätiön hallituksen puheenjohtaja **Matti Karhula** ja Perämeren tutkimusaseman johtaja **Jouni Aspi**. Kutsua noudatti 25 eri alojen edustajaa, joille Aspi esitteli lyhyesti Krunnien historiikin ja **Elja Herva** kuvallisia katkelmia sekä henkilökuvia lähihistoriasta.

Tilaisuudessa keskusteltiin onko perusteltua aktivoida alueen perinteistä käyttöä nykyisten suojelumääräysten puitteissa, voiko vierailijoita olla enemmän? Tarvitaanko luonnon hoitoa ja jos tarvitaan niin mitä se on? Vilkaista keskustelua käytiin myös Pihlajakarin kalastajakylän kohtalosta sekä mahdollisista yhteistyömuodoista yliopiston ja eri järjestöjen kanssa. Yhdeksi toiminnan lisäämisen esteeksi koettiin turvallisen väylän ja rantautumispaikkojen puute.

Maakrunnisäätiön tavoitteet

Maakrunnisäätiön hallituksen tavoitteena on Karhulan mukaan linjata käytävän keskustelun pohjalta tulevia toimintoja, lisätä vuorovaikutteista yhteistyötä sekä aktivoida entistä laajempi joukko kantamaan huolta Krunnien luonnonsuojelualueen arvoista.

Iin kunta

Iin kuntaa tilaisuudessa edustanut **Teijo Liedes** toi esille Iin kunnan pyrkimyksen lisätä matkailua merialueella, myös Krunneilla. Hän esitti kansainvälisten työleirien järjestämistä Krunneilla. Iin lukion rehtorin ominaisuudessa hän visioi että Iin lukio voisi mahdollisesti järjestää Krunni-kurssin normaaliin opetustyöhön liittyvä. Hän sai aloitteilleen yleisen hyväksynnän ja lukio saanee halutessaan runsasta tukea tä-

hän hankkeeseen myös muilta alueen toimijoilta.

Tilaisuudessa paikalla olleiden kalastajien puheenvuorossa esitettiin että Krunneilla on ammattikalastajille säilytettävä pyyntirauha ja kalastajien välinen ”kilpavarustelu” on estettävä. Tämä vaatimus tukee myös äärimmäisen uhanalaiseksi luokitellun ja tietyvästi ainoastaan Krunnien vesillä luontaisesti lisääntyvän merikutuisen harjuksen suojelutoimenpiteitä. Puheenvuoroissa tuli esille, että tarvitaan huolellista suunnittelua ja sopimista jonka pohjalta mahdolliset kalastusalueet tulee tarkasti määritellä ja pyyntipai-
kat sopia.

Toiminnan puitteet

Pohjois-Pohjanmaan Ely keskuksesta oli paikalla paras mahdollinen asiantuntemus jolla on hanskassa niin säätiön alueiden hoitosuunnitelmat kuin toiminnassa tarvittavat viran-

omaisluvatkin. Näin keskustelua oli helppo ohjata urille jotka olivat mahdollisia nykyisen suojelumääräyksen puitteissa. Keskusteluissa todettiin myös pienten muutosten mahdollisuus suojelumääräyksiin, mikäli tuleva toiminta niitä edellyttää. Ulkokrunnin hoitosuunnitelmaa pidetään yleisesti ottaen hyvänä mutta useammalla taholla on huoli, kuka pystyy velvoitteet hoitamaan. Linnustonsuojelualueen ollessa kyseessä ei vieraslajienkaan esiintyminen jäänyt huomiotta. Alueen vartijat kertoivat supien ja kettujen metsästyksestä. Koirien avulla tapahtuvaa ammattimaista pyyntiä pidettiin välttämättömänä, jos halutaan pitää pienpedot pois arvokkailta lintujen pesimäalueilta.

Vilkkään yleisen keskustelun jälkeen osanottajat jakautuivat neljään ryhmään, joiden teemat ovat: Merenkulku, Yhteistyö, Lähiympäristö sekä Hoito. Ryhmät saivat tehtäväk-

seen luonnostella toimenpideohjelman omasta aihepiiristään. Tulokset on esitelty myöhemmin kaikille osanottajille. Säätiön puheenjohtaja tiedusteli lisäksi, ovatko osanottajat myös tulevaisuudessa kiinnostuneita osallistumaan valitsemansa ryhmän työhön. Vastalauseita ei ole kuulunut, joten Maakrunnisäätiö on saanut arvokkaan lisän paikallisista toimijoista tukemaan toimintaansa.

Tilaisuudessa esitettiin seuraavanlaisia ajatuksia pohdittaviksi ja eteenpäin jalostettaviksi.

Merenkulkuun keskittyneestä työryhmästä todettiin että merenkulun ja saarelle suuntautuvan liikenteen kannalta suo-
jasataman rakentaminen on perusteltua. Suojasatamaa voisivat käyttää kalastajat, veneilijät ja saarella majoittuvat turistit.

Yhteistyötä pohtineessa ryhmässä todettiin myös käyttökelpoisen kulkuyhteyden, riittävän syvä väylä, olevan kaiken toi-

Jatkuu sivulla 3.

Virpiniemen Syke tarjoaa aitoa paikan päällä valmistettua herkullista ruokaa!

ÄITIENPÄIVÄMENU 10.5.2015

- Sykkeen härkäpataa
- Maalaislohkoperunoita
- Uunijuureksia
- Kasvisgratiinia
- Herkullisia talon salaatteja
- Ruokajuomia
- Sykkeen leipää

Kahvia, teetä, kaakaota ja Äitienpäivän täytkekakkua **18,90€**

Ennakkovaraajan hinta **16,90€**

24.5.2015 klo 14.00 Ti-Ti Nalle -konsertti Jatulissa.

Jatulissa palvelee
Grilli-kahvila Jatulin Syke.

Äitienpäivälounastajien kesken
arvomme 2 vapaalippua
Ti-Ti Nalle -konserttiin.

Touko-kesäkuun aikana arvomme
Ti-Ti Nalle -talon 4 vapaalippua.

LASTEN BUFFET

- Nakkeja
- Sykkeen lihapullia
- Perunamuusia
- Ranskalaisia
- Herkullisia salaatteja
- Jätelöä
- Vahtokarkkeja

alle 12 v. **8,90€**
alle 6 v. 1,5 €/vuosi

Varaukset
syke@virpiniemensyke.fi
viimeistään 9.5.2015 mennessä
044 7332051

Tutustu uusiin
kosisivuihimme
ja paikan historiaan!
www.virpiniemensyke.fi

Virpiniemen
Syke

Kahvila-ravintola & elintarvikekioski

Lounas
päivittäin!

p: 044 7332051 email: syke@virpiniemensyke.fi
Virpiniementie 529 90810 KIVINIEMI
Palvelemme myös Jatulin liikuntakeskuksessa.

Kommodorin kulma

Toiminta ei ole muuttunut

Purjehdus- ja veneilyseurojen toiminta ei yleisesti ottaen ole muuttunut paljoakaan viime vuosikymmeninä.

Vapaaehtoisten seuratoimijoiden määrä, erityisesti junioritoiminnassa, on selkeästi lisääntymään päin. Vapaaehtoisten toimijoiden pitkäjänteinen sitoutuminen on kuitenkin hivenen vähentynyt samaan aikaan kun projektimaisuus sekä kerta- luontoisuus ovat lisääntyneet. Osallistujat odottavat ohjatulta toiminnalta usein aiempaa korkeampaa laatua, mikä saattaa nostaa paineita seuratoiminnan ammattimaistamiseen. Kiireisissä elämänrytmissä talkootyötä korvataan valitettavan useassa harrasteseurassa maksamalla.

Haukiputaan Pursiseura on syntynyt aikanaan halusta toteuttaa innostavaa toimintaa edullisesti itselle ja muille, mahdollisimman lähellä harrastajia. Meillä palkallisten seuratyöntekijöiden

käyttö on pysynyt vielä kohtuullisena, verrattuna talkootyön osuuteen. Olemme onnistuneet välttämään tilanteen jossa toiminnan ammattimaistuminen ja laatustandardien liiallinen tavoittelu johtaa pahimmillaan siihen, että seura yhä useammin mielletäisiin palveluntuottajaksi jonka jäsenet asettuvat asiakkaan asemaan.

On hyvä miettiä, mikä on paikallisen harraste/urheiluseuran merkitys, mikälaisena haluamme nähdä sen tulevaisuudessa ja mikä on seuratoiminnan ydin. Onko se matala osallistumisen kynnys ja monipuolisen toiminnan helppo saavutettavuus, vai keskitetäänkö toimintaa isompiin, ammattimaisemman toiminnan mahdollistaviin yksiköihin, joissa yhteisöllisyyden ydin on suuressa vaarassa kadota.

Oman seuramme kohdalla olemme kyenneet saavuttamaan erittäin korkean laadun juniorityössämme olemalla aktiivisesti mukana ammattimaisemmin johdetun Sailing Team Oulun organisaatiossa, säilyttäen samalla omat perusarvomme. Onnistuneesta keskittämisestä talousalueemme veneilyseurojen yhteisiin ponnistuksiin on loistavana esimerkkinä, juniortyö lisäksi, Iin Röytän toimijoiden kautta toteutettu Röytän sataman keittiörakennus ja lasten leikki-alue välineineen. Näin isoon ponnistukseen ei yksikään alueemme veneilyseuroista

olisi yksinään pystynyt. Toeutuksessa on ollut mukana aktiivinen joukko myös meidän seuramme jäseniä ja tämän työn hedelmistä pääsemme nauttimaan heti alkavan purjehduskauden alusta.

Vaaliaksemme yhteisöllisyyttämme olemme käynnistäneessä heti purjehduskauden alussa uutta toimintaa nostoköliveiden ympärille. Tämä lisää huomattavasti jäsenistömme mahdollisuuksia harrastaa perhekunnittain ja ikärakenteeltaan monipuolisemmissa ryhmissä. Toivotavasti tämä uusi toiminto tuo juniorityöhön keskittyneitä ja toisaalta enemmän saaritukikohdassa viihtyviä lähemmäksi toisiaan, onhan nyt tarjolla mahdollisuus astua konkreettisesti samaan veneeseen.

Nostoköliveeet mahdollistavat myös retkipurjehduksen vaikkapa Röytän tukikohtaan, joten odotan mahdollisimman monen käyttävän tilaisuutta hyväksien tulevan kesän aikana.

Toivotan hyvää ja leppeä tuulista alkavaa veneilykautta seuran jäsenille.

Jari Ylönen

Haukiputaan Fysikaalinen Hoitolaitos Oy

Olemme muuttaneet Kellon Coreen,
Nikintie 1 • Puh. 0400 585 288

Ft Mauri Kuivala

• SV-lain korvaamat boidot

Haukiputaan ... Liikennekoulu

Revontie 2 puh. 547 5145 autoon 0400-701095
www.haukiputaanliikennekoulu.fi

Allt för Sjön

Helmikuun alussa tuli viestiä Jyväskylän Veneseuran Jan Viilokselta, jotta reissuun oltais lähdössä ja tuttu seurakin kelpaisi.

Juuri oli pohdinassa lähtisimmekö Helsinkiin venemessuille, mutta tällä kertaa Tukholman Allt för Sjön veti pidemmän korren. Niinpä maaliskuun alussa keräsimme pikkubussilisen sujuvasti ruotsia kuuntelevaa seuraväkeä ja suuntasimme Jyväskylään jatkaaksemme paikallisten ystäviemme linja-autossa matkaa Turun kautta Tukholmaan. Laivamatka ei ollut häppöinen puitteiltaan, mutta maltoipa mennä ajoissa yöpuulle. Kaukana historian hämärässä ovat hohdokkaat risteilyt Turusta Tukholmaan, mutta messuille asetettiin korkeat vaatimukset.

Paljon oli nähtävää suurkaupungin messuilla ja aika väljästi esillä. Henkilökunta on kadehdittavan ystävällistä, olisipa samanlainen palveluhenkisyys myös suomessa vallalla. Tahtoo Helsingin messuilla mennä osastojen väliseksi seurusteluksi monta kertaa ja asia-

kashan on silloin helposti häiriötekijä.

Venemessut mielletään enimmäkseen aikuisten tapah-

tumaksi, mutta Tukholmassa oli tällä kertaa järjestetty lapsille oma tehtäväraita jonka he läpikävivät asianmukaisin turvarusteina puettuna, elikkä pelastusliivit yllä. Ryhmät menivät opastettuina rastilta toiselle ja turvallisen toiminnan perusteet

merellä läpikäytyään kukin sai käteensä diplomin soveltuvuudesta merenkävijäksi. Aika hieno oivallus oli järjestää tämä selvästi lapsia innostava osasto ja saada lapset viihtymään ikäryhmän huomioon ottaen viisaisten tehtävien lomassa.

Suurin yllätys meille oli isojen purjeveneiden lähes täydellinen poissaolo tämänvuotisilta messuilla, oli kuulemma niin suolaiset hinnat messupaikoilla, että myyjillä ei kerta kaikkiaan ollut varaa osallistua. Tämä harmitti meitä kaikkia, mutta kokonaisuutena matka oli tekemisen arvoinen.

Satama- ja laituriipaikkoja Venepaikkatiedustelut

Haukiputaan kunnalliset satamat:

- Häyryseniemi
- Kiviniemi
- Martinniemi

Venepaikkoja vuokraa
Oulu10-palvelut
Käyntiosoite Torikatu 10, 1. krs,
Puh. Oulu10-palvelut 08 558 558 00
Kunnossapito 044 703 2213

Haukiputaan Telakkayhdistys ry.

Santaholma
Proomupuisto 3
Ari Karp 040-828 5558

ari.karp@betamet.fi

Kiviniemen Laituriyhdistys ry

Kello
Kiviniemi

Tero Heinonen
puh. 040 564 6311

Mikko Tienhaara
puh 0400 736 583

kivinemen.laituriyhd@gmail.com

Villenniemen venesatama

Häyryseniemi
Villentie 210

Aatos Pussinen
puh. 0500-897 988

Huom! Venepaikkoja vapaana, vain rajoitetusti!

PURSISANOMAT

Haukiputaan Pursiseura ry:n vuosijulkaisu

Toimitus:
Jari Ylönen, Pentti Pussinen,
Esa Huovinen ja Eero Aho

Sivunvalmistus:
Toimitus

Paino:
JOUTSEN MEDIAN
PAINOTALO OY

Krunni-Käräjät... Jatkoa sivulta 1.

minnan ja sujuvan yhteistyön perusedellytys. Nykyisin lin meripelastajat kuljettavat tilauksesta ja kohtuullista korvausta vastaan väkeä Ulkokrunniin, tämän toiminnan toivotaan jatkuvan, sillä erityisesti yliopiston kurssitoiminta alueella on riippuvaista heidän sujuvista kuljetuspalveluistaan.

Lähiympäristöön paneutunut ryhmä toteaa että rakennuskanta tulee luokitella: hyväkuntoiset, remontoitavat ja purettavat. Vesikatot ovat kaikkein kiireellisissä korjauskohde. Kunnostus asuttavaan kuntoon: hometaso siedettäväksi, lahovauriot korjata, lämmöneristys joihinkin kohteisiin, ikkunat ja ovet kunnostetaan, tulisijat remontoidaan.

Ympäristön hoidosta pohdittiin ryhmässä, onko rauhoitusmääräyksiä syytä muuttaa. Liikkumisrajoitusten lieventämistoiveet, mikä ajankohta ja alueet tulisivat mahdollisesti kyseeseen. Ovatko kalastusrajoitusajat liian tiukat, aloitusta tulisi syksyllä aikaistaa ja hylkeenpyynti sallia. Pienpetojen pyyntiä pidettiin tärkeänä, erityisesti supikoiran kevätpyyntiä. Voiko rauhoitusajana tarkkailla ja kuvata lintukareja mereltä käsin, mikä on sallittava etäisyys.. Lähtökohtana on tietoisuus, että Krunnit ovat luonnonilmainen saari-ryhmä. Kaiken tulee tapahtua luonnon ehdoilla. Puuston ja pensaikon raivaus voi olla tuloksetonta ja tarpeen-

tonta. Tavoite on, että kulkijat pitävät polut auki, suurempia toimenpiteitä ei silloin tarvittaisi. Esitettyä lammaslaidunnusta pidettiin kyseenalaisena ja harjunummien ennallistamista taroituksenmukaisena.

Yhteenveto

Ulkokrunnin käytön kohdalonkysymys on väylän ruoppaus. Jos saarelle ei merikelpoisella veneellä voi ajaa väylän mataluuden vuoksi, kaikki muut kehittämistoimet voivat jäädä toteutumatta. Kuitenkin kokonaisuutta kaikkine osatekijöineen on pyrittävä kehittämään, koska muuten peruste väylän ruoppaamiselle poistuu. Maakunnissaatiolta edellytetään aktiivista otetta ja yhteistyötä lin kunnan ja viranomaistahojen kanssa luonnonsuojelualueen saavutettavuuden parantamiseksi.

Keskustelu osoitti, että osanottajien kesken oli runsaasti samanhenkisyyttä ja yksituumaisuutta. Krunnien alueen käytön lisäämistä pidettiin hyväksyttävänä ja tulevaisuuden kannalta jopa välttämättömänä. Jatkossa on tärkeää, että teemaryhmien linjaukset voidaan ohjelmoida ja käytännön työt aloittaa. Kokouksessa muodostuneet ryhmät jatkavat aloittamaansa työtä säätiön hallituksen kantaessa organisointivas-
tuun.

Salamannopeaa toimintaa Kiviniemessä

Viime vuonna elokuun alussa pidettiin Lightning-luokan SM-kisat Kiviniemessä. Kolmipäiväisten kisojen ensimmäisenä allekirjoittanut saapui erittäin väsyneenä paikalle noin kaksi tuntia ennen ensimmäistä lähtöä. Takana ei kuitenkaan ollut perinteinen illanistujainen, vaan yöbussireissu Helsingistä. Bussi saapui Ouluun hiukan myöhässä erinäisten komplikaatioiden takia, joiden takia myös yöuneni menetin.

Kippari **Sakari Pesolaa** ei väsynyt ja entuudestaan tuntematon gastitaitannut. Hän opasti minua toisen gastinsa kanssa veneen saloihin. Heidän omien sanojensa mukaan olin ”helppo koulutettava” 470-veneluokan kisakokemukseni ansiosta. Lieneekö kuitenkin johtunut uneliaisuudestani, pärjäsimme parhaiten ensimmäisenä päivänä. Seuraavina päivinä minulla oli nimittäin energiaa ja rohkeutta tuoda omaa näkemystäni ja osaamistani esille, jolloin tasainen rytmimme saikin muutaman upotuksen.

Purjehduskaverini Sakke ja Timo näyttivät minulle, kuinka tiimityöskentely kisaveneessä tulisi hoitaa. Strategiasta ja taktiikasta keskustellaan koko veneen voimin, mutta tiukan paikan tullen on oltava osattava tehdä päätöksiä. Vaikka asioista oltiin eri mieltä välillä, eripurat unohdettiin välittömästi ja jat-

kettiin eteenpäin katsomista.

Myötätuuliosuuksilla minun tehtäväni oli ajaa spinaakkeria. Tämä oli minulle tuttua kauraa, vaikka omasta mielestäni yleensä voitimme kryssillä sen, minkä lentsillä hävisimme.. Taisivat kilpailijamme huomauttaa ajotyylitänikin, joka

Venematkailua kotimaan pitenevässä sesongissa

Lauhan talven ja aikaisen kevään rohkaisemana uskalsin lähteä katsastamaan saaristomeren antia jo huhtikuun lopulla. Olihan siinä pienenä lisäpönttöä työntynäkään Saaristomeren planktoneita haavittaessa, Husön tutkimusasemalla tapahtuvasta työpaikkakoulutuksesta puhumattakaan.

Palvelua vieraalla kielellä

Matkaan tuli joka tapauksessa lähdettyä ja ensimmäinen saaristokohde oli ehkä yksi suomen suosituimmista vierasvenesatamista Nauvossa. Koska aiemmin en ole veneillyt näin halvalla kohteessa jossa minua palveltiin ensimmäisenä vieraalla kielellä. Toki nauvalaiset taisivat suomenkin kielen, vähintäänkin yhtä hyvin kuin minä heidän ruotsinsa. Ruotsin kieli ei muuten tunnu lainkaan pakkoruotsilta kun on nälkäisenä tilaamassa ruokaa itselleen, voihan sen jättää väliinkin jos tuntuu pakolta ;-)

Monipuolinen palveluntarjonta

Olin aika vaikuttunut palveluntarjonnasta joka satamassa on kesäisin tarjolla, eikä satama huhtikuussakaan ollut tyhjänä. Taisivat kuitenkin olla enimmäkseen alueen mökkiläisiä vielä senhetkiset kulkijat, mutta elämää oli jo kohtalaisesti. Paikallinen grillikioski tuli satunnaisen ohikulkijan suosituk-

sesta testattua ja olihan yllättävää kuinka herkullisen aterian kaveri meille väsäsi pienessä grillissään. Väistämättä palautui mieleen kokemus Turkista jossa muori vänsi meille avomerellä piirakat ajettuaan miehensä kanssa purtemme vierelle keskimuotioriveneellä. Osataan sitä näemmä meilläkin, sesonki kun on lyhyt ja leipä on sen aikana suurimmaksi osaksi ansaittava.

Ensimmäinen yö vietettiin Seilin saarella ja aamu aikaisesta kierrettiin lähes koko saari, jossa olisi ollut ihmeteltävää pidemmäksikin aikaa. Seilissä odotettiin vielä sesonkia, joten me turvauduimme tutkimusase-
man palveluihin, työmatkalla kun olimme.

Paikallisilla tuntui veneet olleen lähes koko talven vedessä, ainoastaan rannoilla oli ajoittain ollut riittävä havaittavissa, joten kyllä siellä kelpaa olla veneilijä.

Kohti Ahvenanmaata

Saaristomeren Tutkimus-
aseman havaintopoijulta suuntasimme suorinta tietä kohti Maarianhaminaa kohtalaisessa aallokossa. Matkalla näimme jo useita purjeveneitä hyvässä vauhdissa ja miehistön kasvot iloisessa virneessä.

Ahvenanmaalla olivat rantaruovikot jo täynnä elämää, punkeistakaan ei ollut puutetta. Mielenkiintoisin nähtävyys oli mielestäni kalanperkeillä käyvä linja-auto, jonka kyydissä me matkasimme Ahvenanmaan

Metsästys- ja Kalastusmuseoon Eckerössä. Toki perkeistä oli tehty vähän hienojakoisempaa polttoainetta reaktorissa.

Olisihan siellä ollut paljon mielenkiintoista katseltavaa muuallakin, mutta eihän sitä työn lomassa kerkiä kovinkaan laajaa katsausta tehdä. Aiemmasta visiitistäni saarimaakunnassa oli ehtinyt kulua jo 35 vuotta, palvelu oli parantunut merkittävästi niistä ajoista ja tarjolle tuodut kalaruuat olivat todella hyviä. Ahvenanmaa saattaisi hyvinkin soveltua myös kulinaristiselle ruokamatkailijalle.

Toki Äss:n laiturilla Maarianhaminassa käyttäjiä odottaneet jolla-laivastot tekivät myös vaikutuksen pienen seuran edustajaan, ei taida jäädä aina-
kaan kalustosta kiinni paikallisten purjehdusharrastus.

Kokeilkaa tekin

Kyllä sitä näyttää olevan katseltavaa ja koettavaa myös kotimaan vesillä, eikä tungoksestakaan tarvitse ottaa stressiä kun on ajoissa liikkeellä.

Voin suositella muillekin kauden jatkamista saaristomerellä, lisäämällä kotimaan venematkailua voimme omalta osaltamme olla kantamassa kortemme kekoon vaihtotasetta tasapainotettaessa. Eikä siellä ollut yhtään sen kylmempi kuin meillä kesäkuun ensimmäisellä viikolla tuppaa olemaan. Hyvä ja opettavainen reissu!

Haukiputaan Pursiseuran Olá Länsman (1. vas.) valittiin Perämeren seurojen aluekokouksessa vuoden 2014 parhaaksi purjehtijaksi. Ola osallistui Kellon Kiviniemessä järjestettyyn Lightning luokan SM kilpailuun ja hänen venekuntansa sijoittui hopealle. Ola on Haukiputaan Pursiseuran oma kasvatti ja pidetty junioripurjehtijoiden ohjaaja Sailing Team Oulusta. Koko seuran väki onnittelee Olaa hienosta saavutuksesta ja toivoo nuoren miehen saavan lajin parista vielä paljon nautinnollisia hetkiä!

voittajalle Matti Leppäselälle ja hänen perheelleen. Kisat olivat yksi mieleenpainuvimmista kokemuksistani purjehduksen alalla, eivätkä vain lopputuloksen ansiosta. Tänä vuonna uusi yritys?

Olá-Mihkku Länsman

JOUTSEN MEDIAN
PAINOTALO
www.joutsenmedianpainotalo.fi

www.haukiputaanpursiseura.fi

Tinkeltä oppia kilpailun järjestämiseen

Aurinkoinen kevätää ei saanut houkuteltua meitä paikallisia jäämään pois purjehduskilpailun järjestämisen opista. Yhtenä syynä täytyi olla osaava opettaja/valmentaja, Timo "Tinke" Mustakallio, jonka osaaminen on hioutunut

neljänsadan kausittaisen vitosen paukun antamisesta kisaajille. Rento meininki piti sisällään rautaisen annoksen purjehdussääntöjä, kisakäytäntöjen harjoittelua ja hyviä käytännön vinkkejä. Pääsemme nauttimaan Timon käytännön osaamises-

ta jo ensi kesänä, sillä hän on mukana kesäkuun viimeisenä viikonloppuna Kiviniemessä järjestettävässä Optimistijollien SM-rankingkisassa kilpailupäällikkönä.

Kurssilaisten tarkkaavaisuudessa ei ollut moitteen sijaa.

Purjehduskoulutusta nostoköliveeneillä!

Kellon Kiviniemessä on tulevan purjehduskauden aikana myös aikuisilla mahdollisuus perehtyä purjehdukseen Still 525 veneillä. Haukiputaan Pursiseura järjestää perhdyttämiskursseja tulevalla purjehduskaudella kysynnän mukaan. Kaksipäiväisen peruskurssin kurssiohjelma on laadittu auktorisoitujen veneilykouluttajien toimesta ja kouluttajina toimivat kokeneet purjehtijat vahvistettuna Suomen Purjehdus ja Veneily ry:n kouluttamalla ohjaajalla. Koulutusta järjestetään pääsääntöisesti arki-iltaisina ja tarvittaessa myös viikonloppuisin. Yhdelle kurssille voidaan ottaa kerrallaan maksimissaan kymmenen (10) kurssilaista. Still 525 harrastajille järjestetään mahdollisuus purjehtia ratapurjeh-

dusta torstai-iltaisina tai retkipurjehdusta sovittuina päivinä. Kurssin hinta on 50€/henkilö, kurssille osallistuminen ei vielä edellytä minkään seuran jäsenyyttä, mutta kurssin käyneet tai muutoin riittävän osaamisen kyseiselle venetyypille osoittaneet saavat itsenäisen käyttöoikeuden Kiviniemessä seuramme jollakalustoon ainoastaan jäsenyyden kautta ja myöhemmin yhdessä sovittavan käyttömaksun maksettuaan. Jollien ylläpito katetaan näillä käyttömaksuilla. Rannassa on myös 420 tyypin trapetsijolla, joka on myös seuralaisten käytettävissä samoin ehdoin kuin Still 525.

Kurssien tarkemmat ajankohdat ja ilmoittautumislomake löytyvät Haukiputaan Pursiseuran kotisivuilta www.haukiputaanpursiseura.fi

sailingteamoulu

Aloita purjehdusharrastus

Purjehduksen alkeiskurssi

Purjehduksen alkeiskurssi on tarkoitettu 8-14-vuotiaille lapsille ja nuorille. Alkeiskurssilla opetellaan purjehduksen perusteita sekä yleisiä merimiestaitoja. Sailing Team Oulun purjehduksen alkeiskurssi on hauskin, turvallisimman ja helpoin tapa päästä mukaan purjehdusharrastukseen! Alkeiskurssin läpäistävä purjehtija on taidoiltaan valmis jatkamaan purjehdusharrastusta OptiAlkeis-ryhmässä. Kurssin sisältö pohjautuu Suomen Purjehdus ja Veneilyn suosituksiin ja kurssin ohjaajat ovat koulutettuja. Purjehduksen alkeiskurssilla käytetään seurojen optimistijollien. Kurssilainen tarvitsee mukaansa kauluksettomat veneilyliivit. Uimataito on pakollinen.

Purjehduksen alkeiskurssille otetaan maksimissaan 10 purjehtijaa/kurssi. Paikat täytetään ilmoittautumisjärjestyksessä.

Alkeiskursseja järjestetään aamu- ja iltapäiväkurssina seuraavina ajankohtina:

Purjehduksen alkeiskurssi I: 1.6-4.6. ja 8.6.-11.6. klo 9.00-12.00

Purjehduksen alkeiskurssi II: 1.6-4.6. ja 8.6.-11.6. klo 13.00-16.00

Purjehduksen alkeiskurssi III: 15.-18.6. ja 22.-25.6. klo 9.00-12.00

Purjehduksen alkeiskurssi IV: 15.-18.6. ja 22.-25.6. klo 13.00-16.00

Ilmoittautuminen kesän 2015 alkeiskursseille on nyt auki! Ilmoita lapsesi mukaan kesän hauskipaan harrastukseen

www.sailingteamoulu.com

sailingteamoulu

Ilmoittautuminen Sailing Team Oulun nuorten ja aikuisten purjehduskurssille alkanut!

Kurssi järjestetään maanantaista torstaihin 8.-11.6. klo 17.30-20.00. Kurssin hinta on 120 €.

Nuorten purjehdus on tarkoitettu yli 14-vuotiaille kevytvenepurjehduksesta kiinnostuneille nuorille ja aikuisille. Kurssilla opetellaan kevytvenepurjehduksen perusteita, alkaen jollan rikaamisesta ja perusmanöveereistä. Aiempaa purjehduskokemusta ei vaadita. Kurssin sisältö pohjautuu pitkälti kurssilaisten toiveisiin. Kurssilla käytetään pääasiassa Zoom8-jollien. Kurssin käyneet voivat jatkaa harrastusta omaa tasoaan vastaavassa ryhmässä. Kurssilainen tarvitsee mukaansa kauluksettomat veneilyliivit (ei paukkuliivit). Uimataito on pakollinen.

Ilmoittautuminen kesän 2015 nuorten ja aikuisten purjehduskurssille on nyt auki!

Ilmoittaudu mukaan www.sailingteamoulu.com

BAM
BOTHNIAN ARC MARINE

Veneilyn erikoisliike

• HUOLTO
• KORJAUS
• TELAKOINTI

044 277 5416
| www.bothnianarcmarine.fi

Messipojantie 20, 90520 Oulu

Turkoosinsinisellä Adrianmerellä

Pavel Krouglov, Reijo Kantola ja Jari Ylönen.

Olimme Haukiputaan Pursiseuralaisten mukana Oulun Työväen Pursiseuran isännöimällä purjehdusreissulla Kroatian viime syksynä. Reissu kesti viikon ja ajoittui syyslokakuun vaihteeseen. Mukana oli 33 innokasta purjehtijaa viidessä venekunnassa. Veneet oli vuokrattu hyvissä ajoin etukäteen jo tammikuussa. Meidän venekunnan veneenä oli Salona 44, kipparina toimi **Jari Ylönen**. Heti ensimmäisenä päivänä törmäsimme Kroatian iloisimpaan taksikuskiin joka vei meidät hienoon paikalliseen ravintolaan, jossa oli menossa häät tai joku muu juhla. Matkalla kuski pälpätti väsymättä ja lauloi pätjän oopperasta - ja ei pahalta kuulostanut.

Seuraavana aamuna pääsim-

me matkaan ja suuntasimme kohti Bracin saarta. Pidimme lounas- ja uintitauon eräissä suojaisissa poukamassa ja sen jälkeen jatkoimme matkaa läheiseen Starigradin kaupunkiin joka sijaitsee Hvarin saarella. Parkkeerasimme veneen onnistuneesti juuri viinakaupan eteen, jossa kauppias täytti viinapullot suoraan tynnyristä (hän kävi illalla keräämässä tyhjät pullot takaisin). Seuraavana aamuna tutustuimme Starigradiin. Se on ihastuttava vanha kaupunki kapeine kujineen ja paksuine muureineen.

Ilmat suosivat lähes koko viikon. Vasta viimeisenä päivänä sateli vähän vettä, muuten oli aurinkoista ja lämmintä, niin että päivällä tarkeni käydä uimassa ja illalla pystyi istu-

maan ulkona, kunhan oli villapusero päällä. Vesi oli todella puhdasta ja kirkasta, yleensä heti satamasta lähdettyä vettä oli 20–30 metriä, ei kiviä, ei merimerkkejä.

Onneksi vuokrasimme genaakkerin, sen käyttöä opetellessa vietimme monta hauskaa hetkeä. Kerrankin tuuli äkkiä voimistui genaakkerin ollessa vedossa. Koko porukka joutui hommiin jotta saimme purjeen alas. Jälkeenpäin kippari otti ohjekirjan esiin ja käytiin "mitä-opimme-tästä" läpi.

Jokainen venekunta kulki omia reittejään mutta aika usein satuttiin joidenkin veneiden kanssa yöksi samaan satamaan. Bracin, Hvarin ja Visin saaret koluttiin omaan tahtiin. Saarilla on paljon erilaisia sata-

mia - osa kaupunkisatamia, osa viehättävissä kalastajakylissä. Yksi satama oli saarella jonka toisella puolella oli suojaisa laguuni jonne monet purjeveneet jäivät ankkuriin yöksi ja kulkiivat sieltä kumiveneillä maihin syömään: saari oli rakennettu täyteen erilaisia ravintoloita. Satamat olivat siistejä ja lähes kaikki hyvin varusteltuja: laiturit, sähköt, vesihanat laitureilla, suihkut, vessat. Veneen kiinnitys tapahtui sataman henkilökunnan osoittamaan paikkaan mooring-köysillä.

Yksi hienoimmista paikoista oli Bisenen saarella sijaitseva Blue Gave - syvä luola, jossa auringon valo tulee kallion alta ja valaisee paikan satumaisen siniseksi. Toinen eksoottinen paikka oli Kultainen sarvi, Gol-

den Horn, johon tarun mukaan Kleopatra oli aikoinaan ajatuttanut hiekkaa rannalle. Nähtävää ja koettavaa olisi riittänyt vielä vaikka kuinka, mutta viikko vierähti todella nopeasti. Viimeisenä päivänä kävimme tutustumassa vielä pikaisesti Trogirin kaupunkiin joka on Unescon maailmanperintökohde.

Matka onnistui yli odotusten ja jätti mieliimme monia mukavia muistoja turkoosinsinisenä välkkyvästä Adrianmerestä, viehättävistä vanhoista kaupungeista ja kalastajakylistä.

Upeasta reissusta ja mukavasta matkaseurasta kiittäen!

Pirjo Kantola
Pavel Krouglov

VARTA
BY JOHNSON CONTROLS

Asiantunteva akkuliike Oulussa

AKKUTALO MARKUKSELA

Tukkitie 1, 90520 OULU Puhelin 08 5645400

Koteja ihmisille, jotka arvostavat laatua

• OMAKOTITALOT • HUVIDAT •

SALERA OY
Rakennusliike

Lieksentie 3, 91100 Ii
Puh. 0400 680 163

Salera Oy on erikoistunut toteuttamaan asiakkaiden yksilöllisiin suunnitelmiin perustuvia talopaketteja. Salera Oy:n yksilöllinen muotoilu ja laadukkuus tekevät kodistasi arvokkaan.

**TUTUSTU JA
PYYDÄ TARJOUS!**

www.salera.fi

www.haukiputaanpursiseura.fi

VELMU tuotti oikeasti uutta Perämeritietoa!

Projektinimihirviö Valta-kunnallinen Vedenalaisen Meriluonnon Monimuotoisuuden Inventointiohjelma VELMU alkoi vuonna 2004 ja päättyi tänä kesänä. Tarkoituksena oli kartoittaa Suomen rannikkovesien vedenalaista luontoa, sen lajeja ja luontotyypppejä. Metsähallituksen Perämeren meritiimi on touhunnut johdollani Kokkolasta Tornioon vuodesta 2006 lähtien ja nyt voin hyvillä mielin sanoa ”Kyllä! Saimme tosi paljon aivan uutta tietoa Perämeren vedenalaisesta luonnosta!”

Vesisammalet rakkolevän tilalla

Perämeri on hyvin vähäsuolainen merialue. Rakkolevä, joka eteläisemmässä Itämeressä muodostaa suuria ja tärkeitä avainhabitaateiksi kutsuttuja niittyjä, ei viihdy enää Mikkelinsaaarten ja Valassaaarten pohjoispuolella. Rotevan rakkolevän sijasta Perämerestä löytyy vesisammalia.

Perämerestä voi helposti nimetä vajaat kymmenen eri lajin vesisammalta. Suurimmat ovat näkinsammalia, jotka kasvavat jopa 30 cm korkeina tuuheina puskina. Pienimpiä ovat vellamonsammal ja siipisammal, jotka luikertavat kiven pintaa parin-kolmen sentin korkuisena kasvustona.

Kansantarujen hahmojen mukaan nimettyjä ahdinsammalta ja vellamonsammalta pidetään Perämeressä alueellisesti uhanalaisina. Lähes kymmenen vuoden VELMU-kartoitusten yhteydessä on kuitenkin käynyt selväksi, että kumpikaan vesisammal ei ole Perämeressä mitenkään harvinainen. Molempia löytyy lähes jokaiselta kiveltä

1-8 m syvyydeltä Perämeren kansallispuistosta aina Hailuodon eteläpuolelle asti. Yleensä molemmat lajit löytyvät jopa samoilta lohkarailta, mutta erityisesti vellamonsammal on niin pieni, että sen etsintään täytyy käyttää hieman aikaa ja tarkkoja silmiä, joita ikänäkö ei vielä paina.

Ahdin- ja vellamonsammal kasvavat kahluusvyöylystä syvemmällä eivätkä ne näy videolla. Ne eivät nouse ylös kasvinäytteenottimella kuten haralla koska kasvavat tiukasti kiinni kivien pinnassa. Sukeltaminen on siis ainoa keino löytää nämä pienet mutta tärkeät vesieliöt. Ennen VELMU-kartoituksia Perämeressä ei juuri oltu sukeltettu lajistokartoitusta silmälläpitäen. Seuraavassa uhanalaisarvioinnissa uskaltaisin ehdottaa, että kumpikin sammal saa pudottaa alueellisen uhanalaisuuden leimansa.

Vesisammalissa aukko

Niin paljon kuin vesisammalia Perämerestä löytyykin, niiden esiintymisessä tuntuu olevan kummallinen aukko eteläisellä Perämerellä. Suuret ja hyvinvoivat näkinsammalet, jotka pystyy näkemään helposti myös veneestä laskettavan videon kuvasta, viihtyvät hyvin Merenkurkussa pohjoisimmille saarille asti. Sitten sammalten esiintymisessä on pitkä aukko aina Hailuodon eteläpuolelle asti, ja sen jälkeen näkinsammalia löytyy taas koko pohjoiselta Perämereltä.

Ensin ajattelin, että kyseessä on vain tiedonpuute. Lähdimme siis tekemään enemmän töitä eteläiselle Perämerelle

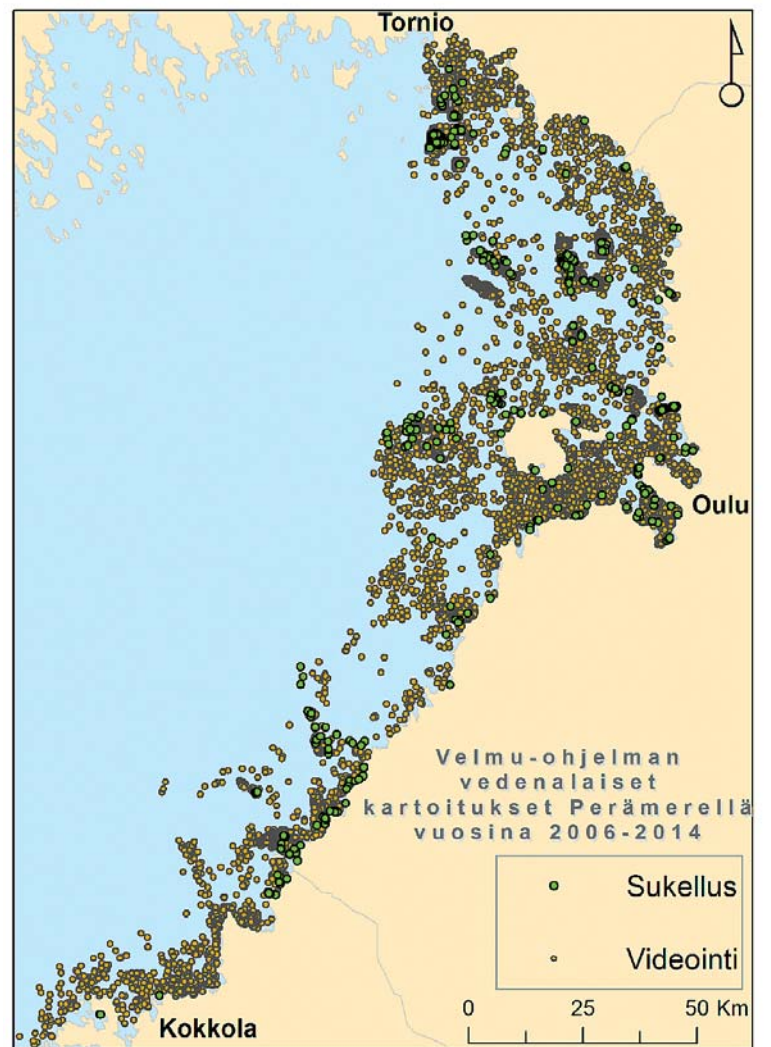
Raahen, Rahjan ja Kokkolan saaristoihin. Kaikissa saaristoissa on nyt sukellettu kymmeniä kertoja ja eteläisellä Perämerellä on videoitu satoja, jollei jopa tuhansia videopisteitä, mutta sammat vain loistavat poissaolollaan.

Elinolosuhteiden pitäisi olla kaikin puolin kunnossa – kartoitetuilta alueilta löytyy valtavasti 1-10 m syvyistä kivikkopohjaa, jota näkinsammalet tarvitsevat kiinnittyäkseen. Suolaisuuden pitäisi olla sopiva, koska sammalia löytyy sekä aukon etelä- että pohjoispuolelta. Eteläisen Perämeren jokien tuoman makean veden ei muutenkaan pitäisi vaikuttaa, koska kyllä pohjoisellekin Perämerelle laskee jokia. Lisäksi näkinsammalet ovat makean veden eliöitä eli niiden pitäisi kyllä viihtyä myös vähäsuolaisella eteläisellä Perämerellä, löytyyhän niitä suolaisemmasta Merenkurkustakin.

Asia on siis edelleen mysteeri. Esiintymisen aukko on löydetty, mutta sen syytä ei vielä tiedetä.

Aivan uusi luontotyyppi

Aina välillä tuntuu, että Perämeri on kovin kaukana Helsingistä, jossa monet Perämeren koskevat lausunnot kuitenkin sanotaan ääneen. Viime syksynä sain kuulla, että Itämerestä ei löydy glasiaalisavipohjaa (jääkauden muodostamaa lähes kiinteää hiekkakivimäistä savea), jonka päällä voisi kasvaa vesikasveja. Glasiaalisavi on kuulemma liian kovaa kasvien juurille. Euroopassa ja Helsingissä oli tultu asiantuntijoiden kanssa tähän johtopäätökseen.

Metsähallituksen ja Pohjois-Pohjanmaan ELY-keskuksen vuosina 2006-2014 tekemät VELMU-kartoitukset. Sukellukset on merkitty vihreillä ja videoinnit kellertävillä palloilla.

Tämä hämmästytti minua kovasti, sillä olin juuri sukeltanut Leipäreillä Simon edustalla paikassa, jossa aivan varmasti kasvoi kovalla glasiaalisavella näkinpartaisia, vieläpä runsaasti. Santapankin eteläpuolelta löytyy samanlaisia alueita, kuten myös monien pikkuluotojen ympäriltä pohjoiselta Perämereltä.

Kun toimitin Helsinkiin valokuvan savella kasvavista näkinpartaisista, ihmetys oli melkoinen. Eihän koko luontotyyppiä pitänyt olla olemassa, kasvien savella kasvamisen piti olla mahdotonta!

Näin meillä täällä Perämerellä! Leipäreiden sukellus hiekkapohjaiseen savilabyrinttiin oli muutenkin yksi elämäni hienoimmista sukelluksista. Siitä voi lukea lisää Metsähallituksen meriblogista osoitteesta <http://www.metsahallitusmerella.blogspot.fi/2014/08/sukellus-872.html>

Uusi laji

Tammikuun pimeänä toimituspäivänä kävin läpi kesällä otettuja noin 15 000 valokuvaa. Maastotöissä jokaisessa veneessä on kamera, lähes jokainen sukeltaja kantaa matkassaan kameraa ja kuvia otetaan joka päivä satoja. Niitä ei ole aikaa käydä läpi kesällä kovinkaan tarkkaan, joten otin tammikuun tavoitteeksi katsoa jokaisen kuvan ja kerätä talteen vuoden

hienoimmat otokset.

Eräältä Raahen valokuvaussukellukselta pulpahti esiin erikoista eläintä esittävä kuva. Kuvan oli ottanut kasvitieteilijä Niina Kurikka, joka ei ollut ajatellut sen enempää erikoisennäköisestä eläimestä. Eläin näytti hieman polyypilta, mutta en ollut ennen nähnyt vastaavaa lajia.

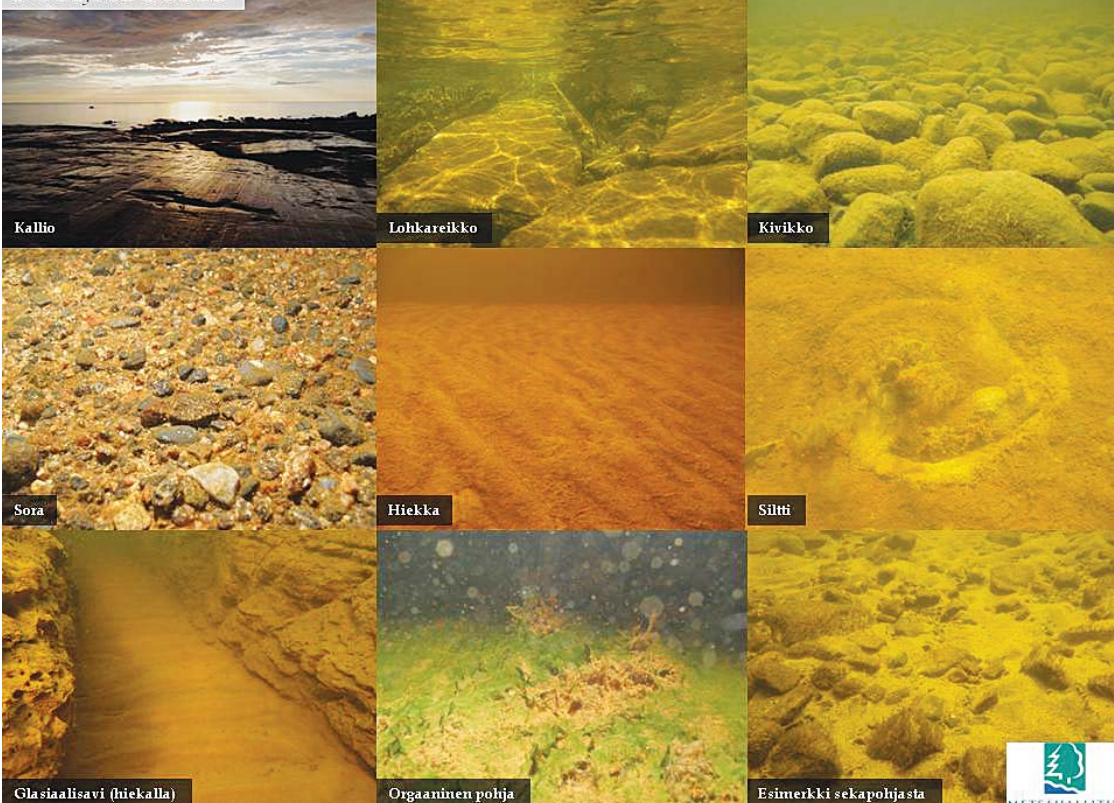
Lähetin kuvan Metsähallituksen pohjaeläinexpertille Katriina Könöselle, jolta tuli nopeasti innostunut vastaus – tämä on sammaleläin, jollaisia löytyy Suomesta vain sisävesistä! Tarkkaa lajinmäärittystä ei valokuvasta pystynyt tekemään.

Laji, jota Katriina epäili, on viimeksi löytynyt merestä Hangon edustalta sata vuotta sitten, 1920-luvulla. Tulevan kesän maastokaudella yritämme päästä ottamaan näytteen Raahen salaperäisestä sammaleläimestä jotta tarkka lajinmäärittys päästäisiin tekemään. Tästäkin löydöksestä voit lukea lisää blogista osoitteesta <http://www.metsahallitusmerella.blogspot.fi/2015/01/paljon-melua-kuvasta.html>

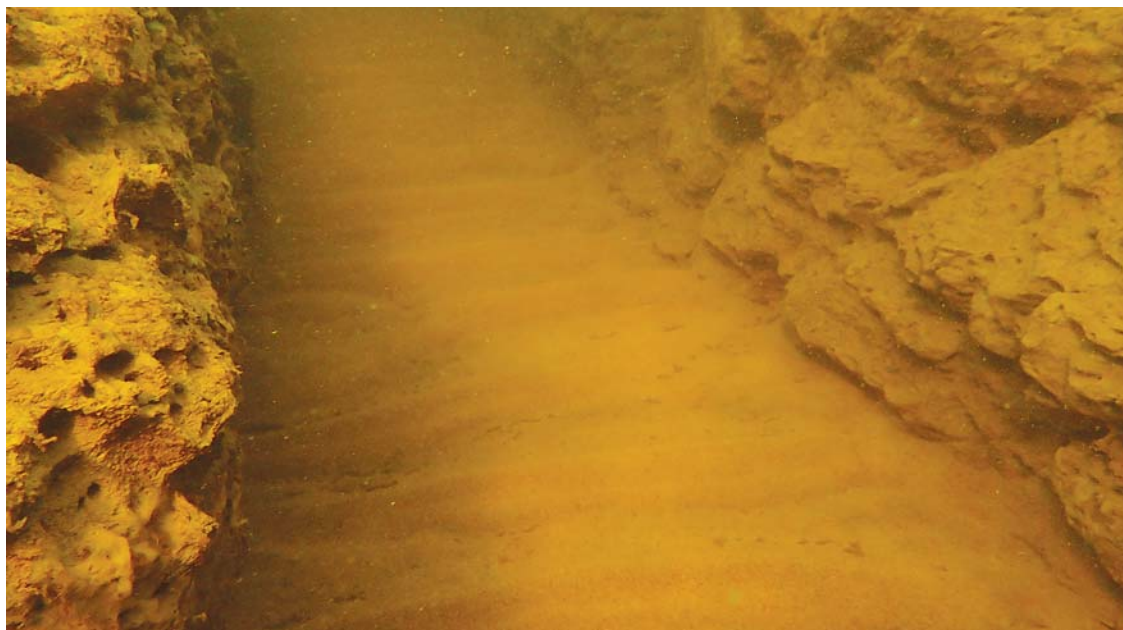
Miten tästä eteenpäin?

VELMU-hankkeen viimeistä maastokesää siis viedään tänä vuonna. Sen jälkeen kaikki ympäri Suomea kerätty tieto lastataan yhteen pinoon ja analysoidaan valmiiksi lajien ja

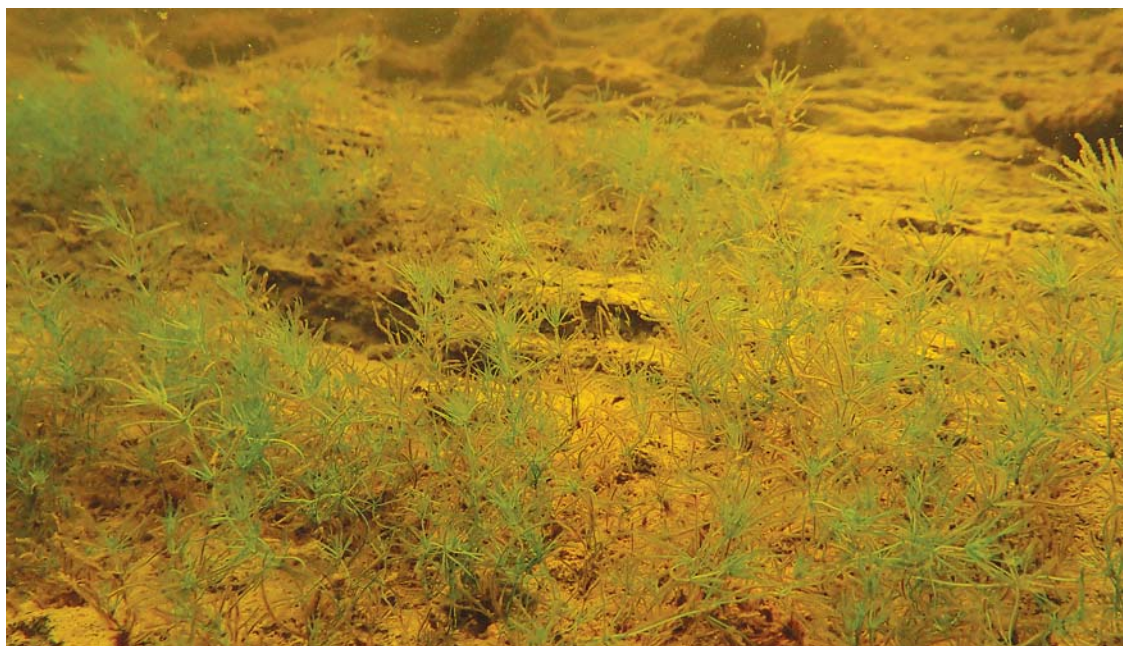
POHJATYYPIT

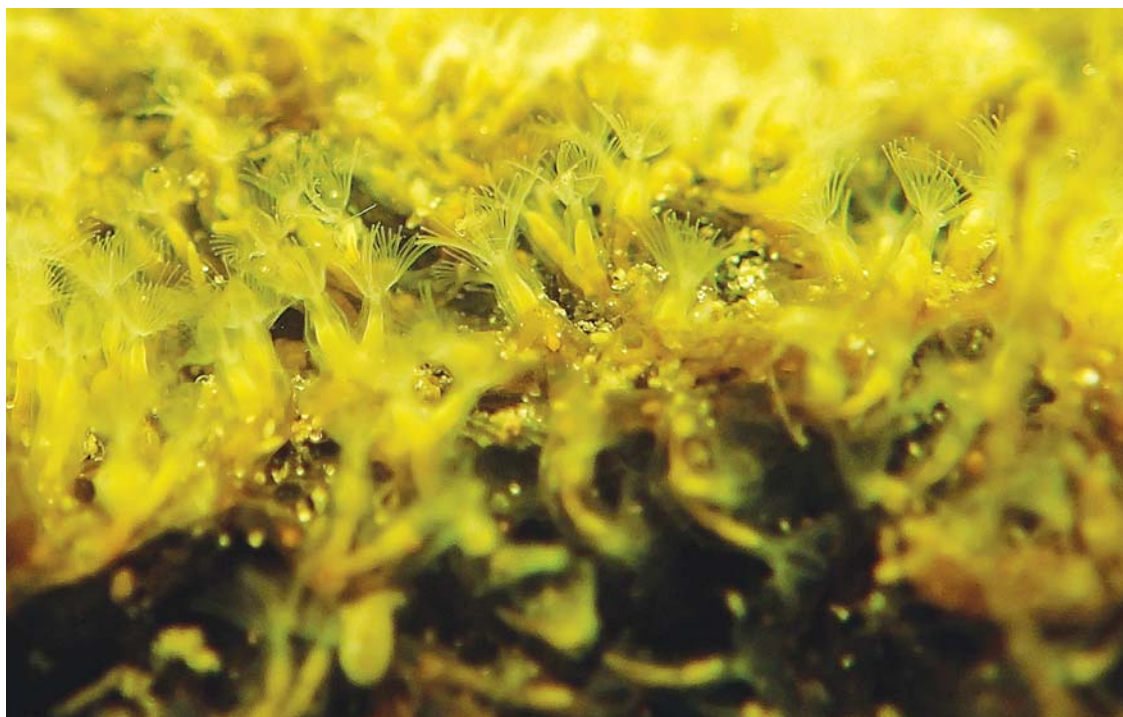
Perämereltä löytyy kaikkia pohjatyyppejä Kokkolan ja Rahjan kallioista Raahen lohkarisiin, Hailuodon hiekkaan ja Perämeren pohjukan pehmeään pohjaan.

Leipäreiden eteläpuolella lepää hiekkapohjalla reilun metrin paksuinen kerros kovaa glasiaalisavea, joka on veden vaikutuksesta syöplynyt labyrinttimaiseksi.

Kovalla glasiaalisavella kasvaa Perämerellä usein näkinpartaisia.

Raahesta löytyi viime kesänä sammalelänlaji, joka on aiemmin tavattu Suomen rannikolta sata vuotta sitten. Sisävesistä tätä makeanveden lajia löytää.

luontotyyppien levinneisyyttä esittäviksi kartoiksi.

VELMU oli vain peruskartoitus, nyt pitäisi ryhtyä seurantoihin eli tarkastelemaan sitä, kuinka merialueet muuttuvat vuosien saatossa ja vaikuttavatko suojelutoimet mihinkään. Merenhoidon toimintasuunni-

telma, joka on kansallinen meristrategiadirektiivin toimeenpaneva ohjelma, on vastuussa meren tilan seurannasta ja meren tilan saattamisesta hyvään ekologiseen kuntoon vuoteen 2020 mennessä.

Tältä tietopohjalta on jo huomattavasti helpompi pon-

nistaa kuin kymmenen vuoden takaisesta tilanteesta, jolloin Perämeren vedenalaisesta luonnosta ei tiedetty vielä juuri mitään.

Teksti: Essi Keskinen
Kuvat: Metsähallitus

TEKNO - PAL OY

LVI-asennus- ja huoltotyöt sekä tarvikkeet.

Aurinkosähkölaitteet, paneelit, valaisimet ym. alan asennustarvikkeet.

- Aurinkolämpöpaketit
- Ekowell-maalämpöpaketit

TAUNO UKKOLA
Puh. 0400-890 669
fax 08-5409 326

Putaankyläntie 276
90860 HALÖSENNIEMI
www.teknopal.fi

Sähkölaskusta onnellinen?

Perusmaksu 0 €/kk

Meidän asiakkaana voit olla. 😊

oulunenergia.fi

Pohjoista voimaa
Oulun Sähkönmyynti

seo.

- POLTTOAINEET
- KAHVIO
- PIKAPESU
- HUOLTO

HAUKIPUDAS
Revontie 1
puh. 5471 400

Ajanvaraus puh. (08) 547 2647

Silmätautien erikoislääkärit: **Esko Vatjus**
Juha Veijola

Optikko: **Riku Vatjus**

Optisen alan erikoismyyjä: **Anne Terho**

**HAUKIPUTAAN OPTIIKKA
JA SILMÄLÄÄKÄRIKESKUS**
KIRKKOTIE 4, 90830 HAUKIPUDAS
WWW.HAUKIPUTAANOPTIIKKA.FI

Risteillen matkalle !!

MATKAMAJAKKA
MATKATOIMISTO - TRAVEL AGENCY

Revontie 15, 90830 Haukipudas Puh 010 322 9210
toimisto@matkamajakka.fi www.matkamajakka.fi

SUPERMARKET
REVONTORI

Tavallista parempi Ruokakauppa

Revontie 8, 90830 Haukipudas
ark. 7-21, la 7-18 ja su 12-21

Käytetään
www.kesko.fi
K-supermarketti.fi

Perämeren komein kesäkeittiö – talkootyön riemuvoitto

Röytän sataman uutena maanmerkkinä hohtaa elokuun viimeisenä viikonloppuna valmistunut kesäkeittiö. Voi melkein sanoa, että tuossa **Teemu Leppäsen** suunnittelemassa kauniissa rakennuksessa kiteytyy seurojen välisen yhteistyön ja sinnikkään talkoohengen voima. Rauhaa henkivä, vielä nimetön kesäkeittiö, kutsukoon jatkossakin pöytiensä ääreen veneilijöitä kaikista seuroista ja seurojen ulkopuolelta, niin kotimaasta kuin vierailta vesiltä, jakamaan kokemuksiaan sekä nauttimaan upeasta maisemasta. Hankkeemme työmäärä saattoi vielä viime syksynä vaikuttaa ylitsepääsemättömältä, mutta onnistuneiden suurtalkoiden ja asialleen omistautuneen talkooryhmän uupumattoman työn tuloksena lähes kaikki on nyt valmista. Kesäkeittiön kanssa kilpaa hohtaa pusikoiden varjosta vapautettu Riemuliiterin uusi katto ja satamakenttä on varustettu teräsgrilleillä sekä itse tehdyillä pöytäryhmillä. Uudet sähköpylväät ja valaisimet kestävät pitkälle tulevaisuuteen ja **Röyttä-Rooppellakin** on uusi maalipinta. Ainoastaan leikkikentän varusteet odottavat kokoamistaan ja satamakentän infotaulu rakentajiaan.

Mistä kaikki alkoi?

Laituriparlamenteissa ja Röytän kehittämistä käsitellessä tilaisuuksissa oli käynyt ilmi, että varustuksen kehittämiseen oli sekä tarvetta että intoa. Kymmenistä sähköistetyistä vierasvenepaikoista huolimatta satama-alueen varustus oli varsin askeettinen, eikä vastannut Röytän muuta tasoa monipuolisena veneilykohteena. Myös seurojen yhdessä omistaman Riemuliiterin katto kaipasi pikaista uusimista, jotta rakennus säilyisi käyttökuntoisena. Lisäksi vanhojen sähköpylväiden vaihtaminen oli vain ajan

(ja rahan) kysymys.

Koska laiturikeskustelujen toinen ikuisuusaihe oli puolestaan naapurimaamme satamien kehittämiseen saadut EU-rahast, ryhdyttiin selvittämään löytyisikö sitä myös Röytän kehittämiseen. Kun kävi ilmi, että hanketukea olisi mahdollista saada, aloittivat Röytän kuusi veneilyseuraa investointihankkeen suunnittelun Iin Röytän toimijat ry:n nimissä. Innostuneina laskettiin, että pelkästään **Riemuliiterin** katon korjaaminen omin varoin maksaisi seuroille enemmän kuin koko palveluvarustuksen päivittäminen uudelle vuosikymmenelle hankerahoituksen turvin. Eihän sellaista tilaisuutta voinut jättää käyttämättä, sillä oli selvää, että Röytän palveluvarustus ei paranisi jos veneilijät eivät itse sitä parantaisi.

Suunnitelmat valmistuivat nopeasti, mutta hanketta viivästyttivät yli vuoden kestäneet neuvottelut sataman käyttöoikeussopimuksesta. Niinpä rahoittaja vaihtui Jomma ry:stä ELY-keskukseen ja hanketukipäätös saatiin vasta kesäkuussa 2013 kun rahoituskausi oli jo lähestymässä loppuaan..

Talkoot

Hankkeen vetäjät saivat pistää hihat heilumaan, jotta hanke saatiin käynnistymään nopeasti, sillä aikataulu oli tiukka ja kohteemme altis luonnon aiheuttamille viivästyksille. Vaadittiin jälleen kerran suunnittelua, tarjouspyyntöjä, tiedotusta ja paperisotaa sekä ankaraa talkooväen lobbausta ennen ensimmäisiäkään talkoita. Oli tullut aika näyttää, että me nuoremmatkin veneilijät osaamme puurtaa yhteisen hyvän eteen.

Hankkeen ensimmäiset yleiset talkoot kutsuttiin koolle elokuussa 2013. Yli kolmenkymmenen henkilön voimin kannettiin rakennustarvikkeita lautalta

maihin, nikkaroitiin telineitä Riemuliiterin ympärille ja raivattiin puustoa telineiden tieltä. Talkoita jatkettiin hiki virraten, mutta iloisella mielellä heti seuraavana viikonloppuna ja elokuun lopussa Riemuliiterin katto olikin sitten jo kattouraakoitsijan toimesta uusittu.

Syksyn hyvä sää ja onnistuneet talkoot kannustivat viemään hanketta eteenpäin aiotua nopeamassa tahdissa. Jääkuljetukset unohdettiin ja vuokrasimme **Anton**-proomun, joka kuljetti saareen kaivinkoneen, sähköpylväät ja muuta järeämpää tarviketta. Työntäyteisen viikonlopun jälkeen kesäkeittiön perustukset oli tehty satamakenttää rumentaneita betoniarkkuja hyödyntäen, uuden leikkikentän pohja oli kaivettu ja sähköpylväät kuljetettu tuleville paikoilleen. Proomun lasti ja rakennustelineet purettiin ja varastoituihin odottamaan seuraavan kesän talkoita.

Suurtalkoot

Kesän 2014 talkoita suunniteltiin pitkin talvea ja heti helatorstaina suunnattiin pienellä, mutta tehokkaalla talkooporukalla Röyttään urakoimaan koko pitkäksi viikonlopuksi, jotta kaikki olisi valmista seuraavan viikonlopun talkoita varten. Uutera urakointi piti jännityksen kurissa, mutta järjestelyistä vastaavilla saattoi olla monenlaisia ajatuksia ja tunteita ennen suurinta koitosta.

Jättimäisten talkoiden toteutus saarella vaati valtavasti koordinoitua, jotta kaikki tarpeellinen muistettiin hankkia ja saatiin ajoissa lastattavaksi Antoniiniin, joka vielä viikko ennen talkoita oli kuivalla maalla matalanvedenkorkeuden vuoksi. Talkooväen masinointi oli luku sinänsä, mutta myös ruokahuolto vaati paljon työtä ja tekemistä kun kaikki juomavedestä läh-

tien oli tuotava veneellä.

Kun suurtalkoopäivä sitten koitti, vilisi satamakenttä kaikista seuroista tulleita ihmisiä, jotka iloisina ja intoa täynnä tarttuivat työhön. Työtä tehtiinkin sitten aivan tolkkumasti! Uudet valaisin- ja sähkötolpat pystytettiin ja kytkettiin. Kesäkeittiön hirret kuljetettiin Antoniiniin satamakentälle ja rakennettiin harjakorkeuteen saakka. Sähkökaapeli kaivettiin kesäkeittiöön. Kattopaneelit sekä listat kyllästettiin ja otsalaudat maalattiin. Valtava puutavaramäärä pinottiin ja peiteltiin kentälle: mm. lattia- ja terasialaudat sekä uusien pöytäryhmien tarvikkeet. Riemuliiteriin varastoituihin loput rakennustarvikkeet ja hirvittävän painavat leikkikentän välineet. Myös Röyttä-Roopena rapattiin sekä maalattiin ja talkooväelle lohisoppaa keitettiin.

Lukumattomat olivat ne työvaiheet mitä oli tehty sekä kesäkeittiö- että sähkötolppatyömaalla, ennen kuin mitään oli pystytetty. Kaiken kaikkiaan Röytässä koettu talkoohenki ja yhdessä tekemisen meininki oli tuona viikonloppuna ennen näkemätöntä myös sellaisten mielestä, jotka Röytän touhuissa ovat olleet mukana jo aikojen alusta.

Valmiiksi saattaminen

70 henkeä teki näyttävää jälkeä, mutta suurtalkoiden jälkeen oli vielä runsaasti työtä tehtävänä. Asialleen omistautunut pieni talkooporukka jatkoi rakennustöitä sitkeästi jokaisena viikonloppuna ja kesäloppuna vaihtelevin vahvistuksin. Seniorit tietysti urakoivat niin arkena kuin viikonloppuna, sillä eihän sitä pelkällä ”nuorisoporukalla” olisi tästä suoriuduttukaan. Heinäkuussa työt hidastuivat ja taukosivat parin viikon ajaksi

veneilyreissujen ja hikiimpien helteiden ajaksi. Elojuhlaa varten raivattiin sekä kesäkeittiö että Riemuliiteri ja juhlistettiin ikimuistoista talkookesää. Veneetsialaisviikonloppuna saatettiin todeta kesäkeittiön olevan sähköasennuksia ja siivouksia vaille valmis.

Kiitosten aika

Talkoissa oli mahtavaa, mistä kiitos kaikille! Useimpien takit ovat tyhjentymisen sijaan täynnä hyvää mieltä ja onnistumisen iloa. Paljon on hankkeelle annettu, mutta vielä enemmän on saatu. **Antti Wiikin** johdolla hanke eteni kuin juna. Jos haasteita tulikin matkalla vastaan, niin jo seuraavassa lauseessa oli ratkaisu tarjolla. Meillä oli onni saada hankkeen toteuttajiksi todellisia kaikkien alojen ammattilaisia!

Näistä talkoista riittää tarinaa useammaksikin kaudeksi. Ollaan siis ylpeitä ja nautitaan työmme tuloksista! Perämeren komein kesäkeittiö on tehty!

Avajaiset

Kunhan kaikki hankkeen työt on saatettu loppuun, on aika ajatella kesäkeittiön avajaisia pidettäväksi 6.6. heti kauden 2015 alussa. Mahtavaa suoritusta pitää ehdottomasti juhlistaa kunnon satamabileillä, joihin meillä on loistava tilaisuus kutsua myös päättäjiä sekä tiedotusvälineiden edustajia ihas-telemaan ruohonjuuritason toiminnan tuloksia ja kauhistelemaan laituriin rappiota. Kaikki seurojen soittoniekat ja solistit ovat enemmän kuin tervetulleita esiintymään eivätkä merihenkiset kisailut olisi yhtään pahitteeksi!

Pia Ukkola

Toppila olisi ollut aarre merellisenä keskuksena

Norjalainen parkkilaiva Statsraad Lehmkuhl Toppilassa elokuussa 2006.

Oulun merellisyys on lopulliset hautajaiset aloitettiin jo ennen kuin Toppilasta, Oulun merellisyys kehdestä, päättyi kaupallinen meriliikenne. Ensimmäiset tuhoajat olivat kaavoittajat, jotka valheellisin mielikuvien piirtelivät merellisiin näkymiin perustuvia kerrostaloja Toppilansalmen rannat täyteen. Taloja nousee, mutta missä merelliset näkymät? Jos talot eivät näy merelle, ei niistä merikään näy. Samoihin aikoihin kyhättiin siltä poikki kulkukelpoisen vesitien. Tehtiin yksi kaupungin turhake. Kallis semmoinen kun otetaan huomioon, että samalla menetettiin lähes 1,5 km suurehkoille aluksille soveltuvaa laituritilaa. Liikennelaskuri vahvistaisi väittämäni.

Toppilan merikeskuksen suunnittelu kokouksissa painotettiin useaan kertaan Toppilaan johtavan väylän kulkusyvyyden säilyttämistä vähintäänkin ennallaan eli 6,3 metrissä. Nykyisen, raketeiltaan hajoavan Toppilan tehtaan laiturin mahdollisen kunnostamisen yhteydessä vaadittiin kulkusyvyyttä asetettavaksi seitsemään metriin, jotta nämä Sedovin kokoiset aluksetkin voisivat rantautua Ouluun. Väylän syventämiseksi 6,3 metristä seitsemään metriin imuruoppauksella olisi vain pieni osakustannus

ja työhön Oulussa osataan. Kuinkas kävikään? Oulun merellisyydestä raapaistiin jälleen yksi osio pois. Joku tietämätön kirjoituspöytävirkamies päätti, että Toppilan väylän kulkusyvyys pudotetaan 5,4 metriin.

Tällä menolla joku asiaa ymmärtämätön tekee Toppilastakin torinrannan kaltaisen pienveneille soveltuvan sataman. Tätä uhkakuvaa Oulun olemattomasta merellisyydestä ja lopullisesta hautaamisesta ennakoivat Toppilan Meripäivien siirtäminen toritapahtumaksi. Jostakin syystä Oulussa ei ymmärretä seikkoja, jotka ylläpitäisivät vanhan merikaupungin kunniakkaita perinteitä, edes välttävästi. Tuhotaan Toppilan satama, merellisyyden kehto, lopullisesti. On turha kiikaroida merelle odottaen purjelaivaa saapuvaksi. Merellisyys tarkoittaa myös sitä, että kaupunki voidaan saavuttaa mereltä päin. Jos ei ole laituria mihin alus voi kiinnittyä, sitä on turha tänne kutsua. Toppilan 6,3 metrin kulkusyvyys mahdollisti norjalaisen parkkilaivan Statsraad Lehmkuhlin kiinnittymisen Toppilan satamaan, mikä oli elämys tuhansille ihmisille ympäri maakuntaa. Tuo väylän merkintä 5,4 metriin pudotti tämänkin laivakaunottaren vierailulistoilta. Tietämättömyys raappii merellisyyden rippeitäkin.

Toppila olisi ollut korvaamaton aarre merellisenä keskuksena. Nyt sitä tuhotaan rakentamalla kerrostaloja laituritiloihin saakka. Miksi? Pateniemen satamaan johdettiin seitsemän metrin väylä, eikä se ole vielä muuttanut. Kirjattiin vain veneilyväyläksi ilman,

että kaupunki olisi korvialotkauttanut. Miksi ei sitä tehnyt? Koska kaikki rannat kaavoitetaan asuntoja varten. **Näyttää** siltä, että Oulun merellisyys jää vain meidän vanhojen, Toppilasta merille lähteneiden merenkulkijoiden mieleen, muisteloihin ja tarinointiin. Silmissämme Toppilan satama

valtamerilaivoineen, korvissamme satamaan kuuluvat äänet ja vinssien kolinat. Föörmanni huutaa kuin Toppilan pukseeri - onko Oulun merellisyys todella haudattu!

Pentti Auranaho
merikapteeni
Haukipudas

Statsraad Lehmkuhl jättämässä Toppilan taakseen täysin purjein.

Tapahtumarikas venematka Tukholmasta Poriin

Uusi omistaja oli ostanut ensimmäisen veneensä, Becker 27:n Tukholmasta ja halusi sen nopeasti purjehdittavan Poriin syyskuun alussa 2013. Hänen kysyessään suostuin tähänkin siirtopurjehdukseen ja niin-pä olimme öisen laivamatkan jälkeen onnellisen uuden veneenomistajan kanssa Tukholman satamassa tiistaiamuna 3.9.2013. Siitä otimme taksin käyttööme ja noin puolessa tunnissa matka jatkui Kuninkaallisen pursiseuran satamaan, jossa meitä odotti ”hyvin huollettu” purjeverene. Vene oli aika pieni, pituudeltaan noin 8,1 metriä ja tavanomaisessa vanhan veneen kunnossa.

Vettä tankkasimme veneen tankit täyteen, sitten vaan köydet irti ja kiireesti matkalle kohti Poria.

Uusi omistaja ei ollut hankkinut veneeseen juuri mitään lisävarusteita ja ruokaakin oli aikalailla niukasti. Hän söi lähdettäessä vain puuron ja sitten loppupäivän ja yön jotain pientä mutusteltavaa, kuten karkkia, suklaata, perunalastuja ym. vastaavaa. Minä söin omia eväitä mitä sattui olemaan, onneksi laivalla aamulla oli saatu syötyä kunnollinen ja hyvä aamupala.

Veneessä ei ollut mitään kartoja eikä muitakaan navigaatiovälineitä mukana kompassia lukuun ottamatta. Minun tietokoneen kartoilla ajeltiin koko matka, muuten ei kyllä olisi onnistunutkaan. Pimeällä ajoon hänellä ei ollut myöskään kunnollista valaisinta, mutta onneksi minulla oli sellainen jolla näki merimerkit noin kahdensadan metrin päähän, sekä paikannusta varten tietokoneen GPS paikannin ja varalla lisäksi käsi-GPS. Samoin mitään varosia tämä uusi omistaja ei ollut ”ehtinyt” hankkia kun jostain syystä oli kova kiire Poriin.

Tukholman saaristossa Vaxholmsfjarden vesialueella St Ekh saaren koillispuolella ennen Sandgrundet loistoa noin kuuden tunnin ajon jälkeen huomasiin savua tulevan moottoritilasta ja kurkistaessani sinne sisälle siellä oli jo 20-30 sentin liekit seinässä ja yläosassa. Vapaasti roikkuvat sähköjohdot pääsivät heilumaan kuumaan pakosarjaan kiinni joka sulatti ja poltti muovieristeet minkä jälkeen syntyi oikosulku ja paksu akkukaapeli paloi poikki sytyttäen vaahtomuovisen äänenvaimennus seinäverhoilumateriaalin palamaan.

Jauhesammuttimella sain sen kyllä heti sammumaan, mutta savua tuli kovin paljon täyttäen koko hytin, eikä siellä voinut oleskella, joten pikaisesti vaan luukut auki ja kannelle.

Sitten ajoimme moottorilla luukut auki tuulettaen savut ulos sattumoisin lähellä olevaan satamaan korjaamaan vaurioita sen verran mitä ”paljain käsin”

rautalangalla ja eristysnauhalla saatoinkin tehdä. Siivosimme, eli pesimme enimmät noet pois ja matka jatkui. Hytin sisävalot ja radio meni pimeäksi.

Seuraava ongelma tuli kun olimme keskellä Ahvenanmerta, mistä näkyi Ruotsi ja Ahvenanmaa. Moottori pysähtyi yllättäen ja totesin polttoainesuodattimen olevan täysin tukossa, eikä uutta suodatinta tietenkään ollut. Tämä tapahtui aamuyöllä pimeässä kolmen aikaan, joten ei muuta kuin purjeet ylös ja kohti Maarianhaminaa. Näin meni yli kuusi tuntia, mutta sitten jouduimme toteamaan että emme pääsisi perille edes saman vuorokauden aikana. Koska suunnaltaan vaihteleva tuuli ei ollut kuin 1-3 metriä sekunnissa ja vauhtimme oli 0,4-2 solmua eri suuntiin, niin soitin meripelastuskeskukseen ja sieltä lähetettiin Meripelastusyhdistyksen alus noin parin tunnin kuluttua tuomaan uutta polttoainesuodatinta. Sen he olivat ostaneet moottorin merkin ja malliin mukaan, mutta se oli kuitenkin sopimaton, koska moottoriin olikin asennettu alkuperäisestä poikkeava suodatin. Meripelastajien miehistön jäsen pesi kyllä paikallaan olleen tukkeutuneen suodattimen ja moottori saatiinkin käyntiin, mutta sillä ei uskallettu lähteä moneksi tuntia ajamaan Maarianhaminaa kohti, koska polttoainetankissa oli tukkivaa töhnää edelleen. Päätimme hinata veneen Maarianhaminaan jonne matka kesti yli 2 tuntia 8 solmun nopeudella. Siellä löytyi Meripelastusyhdistyksen henkilön avustuksella kauppa, josta ostettiin kolme uutta ja sopivaa suodatinta, joista yhden vaihdoin moottoriin puhdistan samalla polttoaineputken ja tankin siten kuin niissä oloissa

pystyi tekemään. Maarianhaminassa pääsin myös ruokakauppaan ostamaan lisää matkaeväitä. Sitten iltayöstä nukkumaan.

Aamulla oli taas uusi ongelma kun moottoria ei saatu käyntiin millään konstilla. Yli kaksi tuntia meni siinä ihmetellessä ja rassatessa polttoaineputkea auki, siellä oli jotain töhnää edelleenkin, mutta sitten riittävän pitkään käynnistäen se lähti kuitenkin käyntiin ja matkaa jatkettiin Ahvenanmaan saariston läpi kohti Isokaria lähes tyvenessä kelissä.

Torstaina iltayön pimeydessä olin hytissä syöntiä aloittelemassa kun alkoi hurja rytinä omistajan ajaessa veneensä suoraan kivikkoon noin metrin syvyiseen veteen ihan lähelle erään asumattoman saaren rantaa. Väylä ja tekemäni reitti kääntyi oikealle noin 30 astetta, mutta hän ei varmaan muistanut katsoa karttaa vaikka se oli kirkkaana isolla näytöllä reilun metrin päässä tai olisi-ko nukahtanut? Tarkistin heti kaikki tilat että tuleeko vettä pohjalle ja kuinka paljon, mutta onneksi ei näkynyt mitään vuotoa. Sitten aloin tutkia tilanetta kunhan ensin kirjasin ylös koordinaatit, sekä paikan nimen ja kellonajan paperille lyijykynällä muistiin siltä varalta, että tarvitsisimme apua. Kello oli 22:37 ja olimme Ahvenanmaan saaristossa Lillappo nimisen saaren pohjoispuolella olevan saaren eteläreunassa.

Seuraavaksi laitoin puhelimet ja kamerani ehjiin muovipusseihin kastumisen varalta ja aloitin lampulla valaisten ympäristön tutkimisen. Vettä oli joka puolella noin metrin verran ja saareen matkaa alle kymmenen metriä, niin että sinne olisi voinut hyvin kahlata ilman uimistakin ja kantaa ta-

varoit kuivana mukana, mutta tämä oli ”viimeinen hätävaratoimenpide” jos tilanne pahenisi? Koska mitään pahempaa, eikä vuotojakaan ilmennyt, yritimme kaikin keinoin irrottaa siitä kohtuusuurien pyörien kivien seasta venettä heilutellen ja kallistellen, koko ajan moottorilla taaksepäin vedättäen. Noin tunnin kuluttua alkoi-kin vene kääntyillä ja peräsintä koko ajan eri suuntiin heilutellen vene ajautui taaksepäin irti kiviltä, eikä vuotoja edelleenkään ilmennyt, joten matkamme saattoi jatkua, minun ohjattaessa nyt venettä kaikki vaikeat ja kapeat paikat.

Lisäksi karille ajon jälkeen huomattiin että kaasukahva elikkä kierrosluvun säätökahva ei liikkunut ollenkaan, mutta onneksi moottori jäi normaalille ajokierrokselle ja matka jatkui noin 5,4 solmun nopeudella, onneksi vaihteisto eteen ja taakse toimi kuitenkin.

Seuraava viivästys oli kun olimme niin väsyneitä ja nukuksissa, että ei ollut enää turvallista jatkaa matkaa ja päätimme laskea ankkurin erään saaren suojaan. Sitten nukkumaan, ja kyllä olikin aamulla paljon pirteämpi olo kun lähdimme jatkamaan matkaa. Aa-

mupuuron keitin ajon aikana.

Ennen Isokaria polttoaine alkoi käydä vähiin ja todettiin että sillä nykyisellä määrällä ei päästä Poriin saakka, eikä viallisella moottorilla kannata lähteä purjeiden varassa Selkämerelle pimeään yöhön. Lähin tankkauspaikka oli Uudessa-kaupungissa jonne ajoimmekin ja sieltä tankkasimme tankit täyteen.

Muuta erikoisempaa ei sitten enää tapahtunutkaan vaan pääsimme Reposaaren laituriin perjantaina aamuyöllä, edelleen lähes tyvenessä moottorilla ajaen. Viimeinen muutaman kilometrin matka oli lateraaliviitoon, tosin osin puutteellisesti merkittyä, valaisematonta väylää pitkin. Laituriin päästyämme minä jäin nukkumaan veneeseen ja omistaja haettiin autolla kotiinsa, josta hän sitten lauantaiaamuna tuli hakemaan minut junalle kotimatkaa jatkaakseni.

Tämä siirtopurjehdusmatka oli kaikkein eniten tapahtumarikas ja ongelmallisia tapahtumia sisältänyt joista osa olisi voinut olla todella vakaviakin huonolla tuurilla.

Risto Hernetkoski

**Kaikki kodin
remontit sisällä
ja ulkona!**

**KOTI-
TALOUS-
VÄHENNYS!**

**Tmi Olavi Juurikainen
040 5561960**

Huviveneiden katsastus

Peruskatsastus

Peruskatsastus tehdään joka viides vuosi sekä silloin, kun vene on vaihtanut omistajaa. Peruskatsastus on kaksiosainen. Runkokatsastus tehdään veneen ollessa maissa ja katsastuksen loppuosa veneen ollessa purjehdusvalmiina vesillä.

Vuosikatsastus

Vuosikatsastus tehdään joka vuosi veneen ollessa purjehdusvalmiina vesillä.

Kevään 2015 Haukiputaan Pursiseuran veneiden katsastuskalenteri:

Kellon Kiviniemen satama
La 6. kesäkuuta, alkaen klo 15.00 Ajanvaraukset Jarilta p. 0400-341 837. (aikavarauksella pääsee suoraan mahdollisen jonon ohi, muuten "Sail-in" periaatteella niin pitkään kun veneitä riittää...)

Santaholman Venesatama
La 13. ja Su 14. kesäkuuta, alkaen klo 10.00 Ajanvaraukset Vesalta p.044-570 8116 (aikavarauksella pääsee suoraan mahdollisen jonon ohi, muuten "Sail-in" periaatteella niin pitkään kun veneitä riittää...)

Jos ylläolevat ajat eivät sovi, niin käydään katsastamassa yksikin vene.

Pienemmissä satamissa, siis lähinnä Martinniemi, Villenniemi, Häyryseniemi ja Kolju katsastukset hoidetaan

Veneilijän katsastusohjeet löydät osoitteesta: <http://www.veneilyliitto.fi/pdfs/katsohje.pdf>

Veneiden katsastus on suoritettava kesäkuunloppuun mennessä. Vain katsastetut veneet ovat oikeutettuja käyttämään seuran perälippua. Varsinaisten katsastustehtävien lisäksi katsastajat ohjeistavat veneilijöitä veneiden varusteluun, rakenteisiin ja turvallisuuteen liittyvissä asioissa.

tilauksesta. Toivottavaa on, että mahdollisimman moni sataman veneistä voidaan katsastaa samalla käynnillä. Ajanvaraukset Jarilta p. 0400-341 837

Peruskatsastukset (ns. runkokatsastus) tehdään kuten aikaisemminkin: Sovitaan jokainen katsastus erikseen.

Katsastusmaksu: 25 euroa käteisellä ja mielellään tasarahana.

Tarkistakaa että katsastuspöytäkirjat ja venetodistus on veneellä.

Muista myös tarkistuttaa sammutin, ja varmista että raketeissa ja soihduissa on valmistajan lupaama toiminta-aika voimassa!

Kevätterveisin
Jari Ja Vesa.

Vesa Turtiainen
puh. 044-5708116
vesa.turtiainen@gmail.com

Jari Luokkanen
p. 0400-341837
jari_luokkanen@hotmail.com

Torstaipurjehdusta Kellonmerellä

Ehdottomasti paras tapa tutustua, ehkä jopa hurahtaa, rentoon seuramme Still 525 purjehdukseen tai kölivenepurjehdukseen on tulla kesätors- tain Kiviniemen huvivene- nesatamaan puoli kuuden maissa. Silloin näet kaivataan gasteja skuuttamaan genuoita, reivaamaan iso- ja, kiinnittämään spinnun puomia kaikenlaisiin ihme manövereihin.

Purjehduslangista viis, veneiden kipparit kyllä huolehtivat, että purje- veneen kulkemisen virittä- misen ohessa Torstaipur- jehdus etenee leppoisissa tunnelmissa.

Kyseessä on siis läh- tökohtaisesti ehdottomasti ei-kilpailutyylinen kaikille purjeveneille sovitettu pur- jehdus Kellonmeren ra- dalla. Halutessaan veneet

voivat myös kilpailla, sil- lä tasoituksena jokaiselle veneluokalle on laskettu oma lähtöaika. Maaliintulo pitäisi tämän tasoituksen tuloksena tapahtua yhtä aikaa, joten halutessaan jännitystä piisaa loppumet- reille asti.

Kellonmerellä tors- tain kello 18:n maissa starttaava Torstaipurjeh- dus järjestetään paikallis- ten veneseurojen kesken ja on avoin kaikille veneil- le. Viime kesinä joka läh- dössä oli osallistujia myös Oulusta. Kausi aloitetaan kesäkuun alussa ja pur- jehdukset jatkuvat aina syyskuun loppuun. Lisätie- toja ja esim. veneesi LYS -tasoitettua lähtöaikaa var- ten seuraa Kiviniemen sa- taman ilmoitustaulua.

Nähdään Kellonmerellä!

Suutari ja Snahkatyö
Mika Huovinen

- Korkolaput
- Abloy- ja URA- Abloy-avaimet
- Teroituspalvelu
- Kaiverruspalvelu

MEILTÄ MYÖS ABLOY SARJOITUKSET

Huvipolku 4 (Rantapohjan vieressä).
Puh. 040-581 6245. • Avaamme aamulla – suljemme illalla.

LVI- JA RAKENNUSPELTITYÖT
TARVIKEMYYNTIÄ

S & H Ukkola Oy

Haukipudas.
Puh. 0400-581 584, 040-5581 584
Fax 08-5208 162

Taksi Kadenius

0400 995 131
taksi@kadenius.fi

TEBOIL
KADENIUS

Rengastyöt
Huollot
Lämmitysöljytilaukset
Autonpesut ja TI-pesuhalli

HUVIPOLKU 116
90830 HAUKIPUDAS

08 5471318
teboil@kadenius.fi

www.kadenius.fi

**SÄÄSTÖ-
KUOPPA**
VALTAVAT VALIKOIMAT
HALVAT HINNAT

Punkit syyniin

Suomalaiset yliopistojen kanttäasemat, Oulun yliopiston Perämeren Tutkimusasema yhtenä, verkottuvat kansallisen tutkimuksen kautta. Tänä keväänä käynnistyy suomalaisten yliopistojen kanttäasemien kansallinen yhteistyö puutiaisten seurantatutkimuksessa, jossa pyritään koordinoituihin menetelmin saamaan koko maan kattava kokonaiskuva *Ixodes*-lajien runsaudesta sekä niiden patogeenistä eli taudinaiheuttajista. Tärkein ja tunnetuin puutiaisten levittämä sairaus on bakteeriperäinen borrelioosi. Borrelia-bakteereita on useita eri tyyppiä ja ne kulkeutuvat ihmiseen puutiaisten mukana usean eri isäntäeläimen välityksellä. Siksi onkin ensiarvoisen tärkeää saada koko maan kattava kuva eri borreliosilajien (genospecies) esiintymisestä kaikissa maamme osissa ja eri ekosysteemeissä.

Turun yliopisto koordinoi

Turun yliopistossa aloitettiin vuonna 2012 pitkäkestoinen puutiais- ja Borrelia-aineiston keräys, joka nyt laajennetaan koko maan laajuiseksi yliopis-

tollisten kanttäasemien yhteistyöverkoston avulla. Suomen kanttäasemat kokoontuivat huttikuun lopulla Husön Biologisella asemalla Ahvenanmaalla, missä turkulaiset puutiaistutkijat kouluttivat asemien henkilökuntaa näytteenottoon ja muihin yhtenäisiin käytännön tutkimusmenetelmiin. Puutiaisia kerätään kolmen viikon välein ja yhteensä seitsemän viikon ajan toukokuusta syyskuuhun. Kerätyt puutiaiset toimitetaan analysoitavaksi Turun yliopistoon. Aineisto mahdollistaa myös yhteistyön lääketieteellisten tiedekuntien tutkijoiden kanssa, joten kanttäasemien organisoima yhteisprojekti kerää piiriinsä tutkijoita yli tiedekuntarajojen. Lisätietoa Turun yliopiston koordinoimasta puutiaistutkimuksesta: <http://www.utu.fi/fi/yksikot/puutiaiset/Sivut/home.aspx>

Tutkimuksen tavoitteet

Tutkimuksen tarkoituksena on saada pitkäaikainen tieteellisesti pätevä seuranta-aineisto eri puutiaisilajien esiintymisistä, runsauksien vaihteluista erilaisissa Suomen elinympä-

ristöissä sekä puutiaisten kantamista taudinaiheuttajista. Pitkän aikavälin tutkimus on olennaisen tärkeää, koska puutiaisten runsauksissa esiintyy vuosien välillä luonnollisista syistä suurta vaihtelua, minkä merkitys on osattava arvioida luotettavan tieteellisen kuvan saamiseksi lajien runsauksista sekä tapahtuvista mahdollisista muutoksista. Suomalainen kanttäasemaverkosto tarjoaa globaalistikin ainutlaatuisen mahdollisuuden tutkia koordinoitusti puutiaisten ja taudinaiheuttajien ekologisia vuorovaikutuksia minkä avulla voidaan vaikuttaa edistävasti suomalaisten terveyteen ja hyvinvointiin.

Puutiaistutkijat toivovat yleisöltä puutiaisnäytteitä

Idästä leviävän taigapunkin esiintymisalueet Suomessa kartoitetaan. Yliopiston tutkijat kaipaavat työssä yleisön apua. Löydetty puutiainen pyydetään lähettämään Turun yliopiston eläinmuseoon, jossa tutkitaan onko kyseessä yleinen puutiaisen vai taigapunkki. Taigapunkin löytäneille lähetetään tieto lajista, ja kaikki taigapunkki-

löydöt esitellään puutiaiset.fi-sivustolla.

Suomessa esiintyy kaksi ihmiselle haitallista puutiaisilajia: yleinen puutiaisen (*Ixodes ricinus*) ja taigapunkki eli Siperian puutiaisen (*Ixodes persulcatus*). Taigapunkki ja yleinen puutiaisen näyttävät paljain silmin katsottuna samanlaisilta ja ne pystyvät elämään luonnossa samoilla alueilla. Molemmilla lajeilla on samat isäntäeläimet: luonnonvaraiset nisäkkäät, lemmikki- ja kotieläimet sekä ihminen.

Eläinmuseo arpoo kaikkien puutiaisia lähettäneiden kesken kuukausittain Turun yliopiston UTUShopin tuotteita.

Pakkaa puutiaiset esim.

alumiinifolio-taitoksen sisälle. Puutiaisen voi olla elävä tai kuollut, mutta paljon verra ime-nyttä (herneen kokoista) yksilöä ei kannata lähettää.

Liitä tiedot: löytyikö puutiaisen ihmisestä vai eläimestä, ja jos eläimestä niin mistä eläinlajista, arvioitu tarttumipaikka (kunta, taajama/kaupunginosa), päivämäärä ja omat yhteystietosi, mielellään myös sähköpostiosoite, tietoja käsitellään luottamuksellisesti eikä niitä käytetä markkinointiin.

Lähetä puutiaisen ja lisätiedot kirjekuussa osoitteella: Puutiaiset, Eläinmuseo, 20014 TURUN YLIOPISTO

Lisätietoa punkeista: http://www.punkki.net/artikkelit/punkit_luonnossa.html

Jari Ylönen
Tutkimusteknikko
Oulun yliopisto
Perämeren
Tutkimusasema

HAUKIPUTAAN APTEEKKI

Välitie 1 90830 HAUKIPUDAS

Puh. 08 - 547 1102 Fax 08 - 547 1009

KELLON SIVUAPTEEKKI

Kissaojankuja 4 90820 KELLO

Puh. 08 - 540 1294 Fax 08 - 554 469

www.haukiputaanapteekki.fi

MEILTÄ

- **HEMPEL venemaalit**
- **Veneenhoitotarvikkeet**
- **Puutervat ja -öljyt**
- **Lasikuituhartsit ja -kankaat**

Kodin pintojen ykkönen

HAUKIPUTAAN VÄRISILMÄ

Avoinna: ma-pe 9-18 la 9-14

Revontie 15, 90830 HAUKIPUDAS • Puh. (08) 5471 561 • myynti@haukiputaanvarisilma.fi

VÄRISILMÄ www.varisilma.fi

LÄÄKÄRI- JA HAMMASLÄÄKÄRIPALVELUT SAMAN KATON ALTA

Tule meille. Jokelantie 1, Haukipudas

LÄÄKÄRIKESKUS, ERIKOISLÄÄKÄRIT

Erikoislääkärit
Puh. 563 5700

Yleislääketiede
Susanna Boman
Päivi Hirso
Liisa Cajan-Suokas
Tero Kujanpää

Fysioterapia
Sinikka Levoska

Korva-, nenä- ja kurkkutaudit
Erkki Rantaio

Naistentaudit
Annaleena Räsänen
Saila Siira

Ihotaudit
Toni Aho

Neurologia
Hannele Havanka

Laboratorio ja röntgen
Puh. 563 5700

Vastaanotto
Merja Kurttila

FYSIOPUDAS

Fysiopudas
Puh. 563 5720

Fysioterapeutit
Timo Halonen
Pekka Kyllönen
Henna-Leena Ollila

HAMMASLÄÄKÄRIASEMA, HAMMASLÄÄKÄRIT

Hammaslääkärit
Puh. 540 9907

Anu Palosaari
Birgitta Kropsu
Sanna Päckilä
Heikki Kiviahde
Merja Jokela

Suuhygienistit
Elina Siurua
Olli Kaleva

Meiltä KELAn suorakorvaus

www.haukiputaanlaakarikeskus.fi • www.hha.fi

www.haukiputaanpursiseura.fi

LEIPOMON MYYMÄLÄ AVOINNA

Ma-Pe 8-17 La 10-

Tervetuloa!

PUTAAN PULLA

Sepäntie 2, 90850 Martinniemi
Puh. (08) 563 8700
www.putaanpulla.fi

